

Under Hensyn til, at Refusionstaksterne ifølge Lov Nr. 137 af 2. Maj 1943 vil være at fastsætte inden Udgangen af Februar Maaned, vilde jeg sætte Pris paa at modtage det ærede Udvalgs Svar efter Omstændighederne snarest belejligt.

Det bemærkes, at Finansministeriet har udtalt, at der fra sammes Side intet findes at erindre imod, at en Skrivelse af foranstaaende Indhold tilstilles det ærede Udvalg.

BERTEL DAHLGAARD.

Friis.

Til Folketingets Finansudvalg.

63

Indenrigsministeriet. København, den 12. Marts 1935.

3347/1933.

Efter at Indenrigsministeriet under 28. f. M. havde anmodet om det ærede Finansudvalgs Tilslutning til at forhøje den i Henhold til Lov Nr. 137 af 2. Maj 1934 fastsatte Refusionstakst for epidemisk Sygdom til 5 Kr. pr. Sygedag fra Finansaaret 1935—36 at regne, har det ærede Udvalg i Skrivelse af 7. d. M. udbedt sig Oplysning om, i hvilket Omfang Ministeriet har imødekommet Amts- og Bykommunernes Krav om fuld Refusion af de paagældende Udgifter.

I denne Anledning skal man meddele, at de ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 14. Juni 1934 i Henhold til ovennævnte Lov for Perioden 1. Oktober 1933—31. Marts 1935 foreskrevne Refusionstakster for epidemiske, veneriske og tuberkuløse Patienter er fastsat efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen som formentlig svarende til den Udgift, der gennemsnitlig er forbundet med Behandlingen af de paagældende Patienter paa almindelige Sygehuse. Ved Taksternes Beregning har Sundhedsstyrelsen ment at maatte se bort fra 2 Grupper af Sygehuse, hvis Udgifter paa Grund af særlige Forhold normalt vil ligge meget højt, nemlig dels de meget store Sygehuse, som paa Grund af deres kostbare Indretning og store specialuddannede Lægepersonale har forholdsvis høje Driftsudgifter, dels de ganske smaa Sygehuse, hvor Udgifterne pr. Sygedag ofte bliver meget høje som Følge af den ringe Belægning. Ved Fastsættelsen af Taksterne er Sundhedsstyrelsen gaet ud fra de almindelige middelstore Sygehuse, hvor Udgiften pr. Sygedag udgør ca. 5—7 Kr. beregnet for samtiige Patienter. Da Behandlingen af de herommeldte Patienter imidlertid er forholdsvis billig, idet der ikke kræves noget stort specialuddannet Lægepersonale eller kostbare tekniske Anlæg m. m. som ved andre medicinske og kirurgiske Sygdomme, burde Refusionstaksterne efter Sundhedsstyrelsens Formening fastsættes lavere end den ovennævnte Gennemsnitsudgift, og i Overensstemmelse hermed indstillede Sundhedsstyrelsen, at der fastsattes en Refusionstakst af 4 Kr. pr. Sygedag for veneriske og tuberkuløse Patienter samt 4 Kr. pr. Sygedag for epidemiske Patienter, dersom Sygehuset ydede Forplejning m. m., og ellers 3 Kr.

Efter at disse Takster med Finansudvalgenes Samtykke var fastsat ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 14. Juni 1934, har man som meddelt i Skrivelse herfra af 28. f. M. modtaget en Række Henvendelser fra de interesserede Kommuner om en Forhøjelse af samtlige de paagældende Takster til mindst 6 Kr. pr. Sygedag, og der har i denne Anledning af Ministeriet og Sundhedsstyrelsen været ført Forhandlinger med Repræsentanter for de kommunale Myndigheder. Idet man henviser til vedlagte Referat over de førte Forhandlinger, skal man bemærke, at Ministeriet ikke har kunnet gaa med til den af Kommunerne ønskede Forhøjelse af Taksterne til 6 Kr. pr. Sygedag, hvilket vilde medføre en aarlig Merudgift for Statskassen paa omkring 1 000 000 Kr., men at man af de i Skrivelse herfra af 28. f. M. anførte Grunde har ment at burde foreslaa Taksten for epidemisk Sygdom forhøjet til 5 Kr. pr. Sygedag. Derimod maa Taksten 4 Kr. pr. Sygedag stadig antages at være tilstrækkelig ved venerisk Sygdom og Tuberkulose, idet man i denne Forbindelse skal henvise til, at de under Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse hørende Tuberkulosehospitalet og Tuberkulosesanatorier drives for en Takst af 3 Kr. 85 Øre pr. Sygedag. I øvrigt skal man henlede Opmærksomheden paa, at det af Socialreformens Motiver,